II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Ιουλίου 1994

σχετικά με ενίσχυση που έχει χορηγηθεί σε γάλλους χοιροπαραγωγούς «Stabiporc» ταμείο τακτοποιήσεως

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(94/813/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1249/89 [2], και ιδίως το άρθρο 21,

Αφού έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία [3] για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης,

Εκτιμώντας ότι:

I

1. Με επιστολή της 19ης Απριλίου 1993, η οποία παρελήφθη στις 20 Απριλίου 1993, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Γαλλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες κοινοποίησε στην Επιτροπή το εν λόγω μέτρο, ως απάντηση στο αίτημα της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 1993.

   Ως απάντηση προς τα αιτήματα της Επιτροπής της 10ης Ιουνίου και της 18ης Αυγούστου 1993, οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν περαιτέρω πληροφορίες με επιστολές στις 30 Ιουλίου και στις 20 Σεπτεμβρίου 1993 καθώς και στις 24 Ιανουαρίου 1994, η οποία παρελήφθη στις 2 Φεβρουαρίου 1994.

2. Στις 16 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά ενισχύσεις που καταβλήθηκαν στο ταμείο τακτοποιήσεως Stabiporc εφεξής από τους ευνοϊκούς χρηματοδοτικούς όρους που λαμβάνει στα πλαίσια συμφωνίας με το κρατικό διεπαγγελματικό γραφείο κρεάτων, κτηνοτροφίας και μελισσοκομίας (Ofival) για τους κάτωθι λόγους:

   — τα δάνεια που χορηγήθηκαν από το Stabiporc διαπιστώθηκε ότι ήταν ενισχύσεις που καταβλήθηκαν υπό μορφή προκαταβολών με μειωμένο επιτόκιο [Paris interbanking offer rate (Pibor) «12 μήνες» + 0,5 %]. Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθούν ως λειτουργικές ενισχύσεις που δεν βελτιώνουν μακροπρόθεσμα τις διαρθρώσεις του σχετικού τομέα,

   — δεν υπάρχουν εγγυήσεις ως προς την πλήρη ή μερική επιστροφή των προκαταβολών, οι οποίες χορηγήθηκαν σε χοιροπαραγωγούς,

   — ο μηχανισμός τακτοποιήσεως παραβιάζει τους κανόνες για την κοινή οργάνωση της αγοράς χοιρείου κρέατος,

   — η Επιτροπή δεν είχε πληροφορίες σχετικά με άλλες συμφωνίες μεταξύ του Stabiporc και διαφόρων τραπεζικών οργανισμών (Caisse nationale de crédit agricole, credit mutuel) και την οικονομική ένωση για την ανάπτυξη της γεωργίας σιτηρών (Unigrains).

Οι γαλλικές αρχές ενημερώθηκαν για την παρούσα απόφαση με επιστολή της Επιτροπής στις 22 Φεβρουαρίου 1994.

[1] ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 129 της 11. 5. 1989, σ. 12.
[3] ΕΕ αριθ. C 107 της 15. 4. 1994, σ. 2.

3. Η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους για την προαναφερθείσα απόφαση και έταξε σ'αυτούς προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις δύο κρατών μελών (του Ηνωμένου Βασιλείου και της Δανίας) και δύο επαγγελματικών οργανώσεων χοιροπαραγωγών. Οι παρατηρήσεις αυτές, οι οποίες υποστήριζαν τη θέση της Επιτροπής, διαβιβάστηκαν στη γαλλική κυβέρνηση στις 18 Ιουλίου 1994.

4. Προς απάντηση νέου αιτήματος της Επιτροπής στις 30 Μαΐου 1994, στις 20 Ιουνίου 1994 οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν τις πληροφορίες που είχαν ζητηθεί με επιστολή της Επιτροπής στις 22 Φεβρουαρίου 1994. Από την απάντηση αυτή, προκύπτει ότι, ενδεχομένως, χορηγήθηκε πρόσθετη ενίσχυση υπό μορφή κρατικής εγγυήσεως στα δάνεια που χορηγήθηκαν στο Stabiporc από ομάδα τραπεζών και από την Unigrains. Το μέτρο αυτό εξετάζεται χωριστά από την Επιτροπή βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης.

II

Το Stabiporc δεν είναι νέο και οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για τη δημιουργία του και τη λειτουργία του έχουν ήδη εξεταστεί από την Επιτροπή βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης.

Ο λόγος δημιουργίας του, το 1984 ήταν να μειωθούν οι άτακτες διακυμάνσεις των τιμών χοιρείου κρέατος με τη χορήγηση στις ομάδες χοιροπαραγωγών δανείων με μειωμένα επιτόκια.

Με επιστολή στις 12 Οκτωβρίου 1984, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά την ενίσχυση αυτή δεδομένου ότι:

— τα μέτρα αποτελούν ενίσχυση υπό μορφή προκαταβολών με ευνοϊκό επιτόκιο. Το Stabiporc με τη σειρά του μεταβίβασε τους ευνοϊκούς χρηματοοικονομικούς όρους που ελάμβανε από δημόσιους πόρους (μειωμένο επιτόκιο) σε ομάδες παραγωγών, χορηγώντας σε αυτούς δάνεια με μειωμένο επιτόκιο,

— η ενίσχυση ήταν λειτουργική ενίσχυση που δεν βελτιώνει μακροπρόθεσμα τις διαρθρώσεις του εν λόγω τομέα,

— υπήρχε κίνδυνος μη επιστροφής του συνόλου ή μέρους των προκαταβολών.

Ωστόσο, σύμφωνα με τις πληροφορίες που υποβλήθησαν από τις γαλλικές αρχές, προκύπτει ότι από το 1987, τα νέα επιτόκια που εφάρμοσε το Stabiporc είχαν ευθυγραμμιστεί προς αυτά που συνήθως εφαρμόζονταν στην αγορά. Τα νέα επιτόκια, ως εκ τούτου, δεν αποτελούσαν πλέον ενίσχυση.

Με τέλεξ στις 19 Αυγούστου 1988, η Επιτροπή αποφάσισε να κλείσει τη διαδικασία που είχε κινήσει με επιστολή στις 12 Οκτωβρίου 1984. Γι' αυτό το σκοπό έλαβε υπόψη της τις ειδικές περιστάσεις της περίπτωσης αυτής και αποφάσισε να μην αναλάβει δράσεις κατά της χορηγηθείσας ενίσχυσης κατά την περίοδο 1984-1987, υπό την προϋπόθεση όμως ότι οι γαλλικές αρχές δεν θα έκαναν χρήση τέτοιας ενίσχυσης στο μέλλον. Ζήτησε από τη γαλλική κυβέρνηση να της κοινοποιήσει τις σχεδιαζόμενες τροποποιήσεις και διατήρησε το δικαίωμα να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 εάν τα μέτρα αποδεικνύονταν ως ασυμβίβαστα με το άρθρο 92.

III

1. Οι γαλλικές αρχές αποφάσισαν να επαναθεσπίσουν το Stabiporc από 1ης Φεβρουαρίου 1993. Σκοπός του είναι να διασφαλίσει την τακτοποίηση των εισοδημάτων των χοιροπαραγωγών λόγω των επαναλαμβανόμενων κρίσεων στην χοιροπαραγωγή.

2. Το Stabiporc χορηγεί επιστρεφόμενες προκαταβολές σε μετρητά σε ομάδες παραγωγών οι οποίες έχουν υπογράψει με το Stabiporc συμφωνία-τύπο, τη «συμφωνία προσχώρησης των ομάδων στο ταμείο τακτοποίησης». Οι ομάδες παραγωγών καταβάλουν την ενίσχυση στα μέλη τους που είναι χοιροπαραγωγοί.

3. **Όροι προσχώρησης**

— Η ομάδα μέρος της συμφωνίας πρέπει να διασφαλίζει την εμπορία των σφαγμένων χοίρων που παράγονται από τα μέλη της.

— Η ομάδα καταβάλλει εισφορά καθόλη τη διάρκεια της συμφωνίας. Η εισφορά ισούται με ένα γαλλικό φράγκο ανά χοίρο και αφαιρείται απευθείας από τις δύο πρώτες προκαταβολές.

— Η ομάδα αναλαμβάνει να διαθέσει τα ποσά που έχει δανεισθεί στα μέλη της.

4. **Μηχανισμός τακτοποίησης**

Βάσει του μέσου όρου τιμών των «ανασυσταθέντων τροφίμων» για έναν συγκεκριμένο μήνα ορίζονται:

— αφενός, «κατώτατο όριο πληρωμής» που χορηγεί το δικαίωμα πληρωμής προκαταβολής τακτοποίησης,

— αφετέρου, μια «κατώτατο όριο επιστροφής» που απαιτεί την επιστροφή των προκαταβολών τακτοποίησης.

Ως εκ τούτου, εάν για συγκεκριμένο μήνα, ο μέσος όρος των τιμών χοιρείου κρέατος είναι χαμηλότερος από το κατώτατο όριο καταβολής, η ομάδα είναι επιλέξιμη για προκαταβολή τακτοποίησης.

Εάν, αντιθέτως, για συγκεκριμένο μήνα, ο μέσος όρος τιμών του χοιρείου κρέατος είναι υψηλότερος από το κατώτατο όριο επιστροφής, οι προκαταβολές τακτοποίησης που κατεβλήθησαν επιστρέφονται.

Ο μέσος όρος τιμών «ανασυσταθέντων τροφίμων» ορίζεται συναρτήσει της εξέλιξης της σχέσης των τιμών του χοιρείου κρέατος και των τιμών των τροφίμων υπολογιζομένης βάσει μέσου όρου τεσσάρων μηνών.

5. **Διαδικασίες επιστροφής**

Οι μηνιαίες δόσεις επιστροφής ορίζονται βάσει του υπολογισμού των προκαταβολών τακτοποίησης. Η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας επιστροφής ορίζεται από το Stabiporc ή από τον αντιπρόσωπό του όταν οι προκαταβολές τακτοποίησης που έχουν συμφωνηθεί προηγουμένως καθίστανται απαιτητές βάσει του ίδιου μηχανισμού τακτοποίησης.

Όλες οι επιστροφές προκαταβολών ή καταβολών τόκου πραγματοποιούνται με αυτόματη χρέωση στον λογαριασμό της ομάδας παραγωγών.

Για το σκοπό αυτό, υπογράφοντας τη συμφωνία, η ομάδα αναλαμβάνει να παρέχει έγκριση αυτόματης χρέωσης του λογαριασμού της από τον εκπρόσωπο του Stabiporc, για την επιστροφή του κεφαλαίου και για την καταβολή των τόκων.

Στις 31 Δεκεμβρίου 1996, όλα τα κεφάλαια, οι τόκοι και όλα τα παρεπόμενα χρηματοδοτικά έξοδα που οφείλει η ομάδα καθίστανται εξ ολοκλήρου απαιτητά.

6. **Ισχύοντα επιτόκια**

Το Stabiporc μεταβιβάζει, με τη σειρά του, τους ευνοϊκούς χρηματοοικονομικούς όρους που λαμβάνει από τους δημόσιους πόρους (επιτόκιο μειωμένο σε σχέση με τα κανονικά επιτόκια της αγοράς) στα ποσά που προκαταβάλλονται στις ομάδες παραγωγών. Τα ποσά αυτά έχουν μεταβλητό επιτόκιο που ισχύει μέχρι την πλήρη επιστροφή, το οποίο ορίζεται για κάθε ημερολογιακό έτος, ήτοι:

— για το 1993: το επιτόκιο που προσφέρεται στο Παρίσι, γνωστό ως Pibor «12 μήνες» + 0,5 %, που εφαρμοζόταν κατά τη διάρκεια του 1993 για το άνοιγμα πίστωσης για το Stabiporc,

— για τα λοιπά έτη: Pibor «12 μήνες» + 0,5 %, που εφαρμόζεται την πρώτη ημέρα κάθε ημερολογιακού έτους.

Οι τόκοι καθίστανται απαιτητοί την προτελευταία ημέρα κάθε ημερολογιακού έτους.

7. **Χρηματοδότηση του Stabiporc**

Με στόχο να αποκτηθούν οι αναγκαίοι πόροι για το ταμείο τακτοποίησης, το Stabiporc υπέγραψε τις κάτωθι συμφωνίες:

— συμφωνία δανείου με το Ofival,

— συμφωνία πίστωσης με τους τραπεζικούς οργανισμούς Caisse de crédit mutuel, Caisse centrale des banques populaires και Caisse nationale du crédit agricole (CNCA). Οι οργανισμοί αυτοί συνιστούν ομάδα τραπεζών που διοικείται από την CNCA,

— συμφωνία πίστωσης με την Unigrains.

Η Επιτροπή εξετάζει χωριστά τις δύο αυτές τελευταίες συμφωνίες, που κοινοποιήθηκαν στις 20 Ιουνίου 1994, βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης (ενίσχυση αριθ. NN 61/94).

Η παρούσα απόφαση καλύπτει τις ενισχύσεις που προκύπτουν από τις συμφωνίες μεταξύ Stabiporc και ομάδας παραγωγών και μεταξύ Stabiporc και Ofival.

i) *Ποσό δανείου*

Ofival: 60 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα

ii) *Συμφωνημένο επιτόκιο*

Τα δάνεια χορηγήθηκαν από την Ofival το 1993 με το επιτόκιο Pibor «12 μήνες» που ίσχυε την πρώτη ημέρα της πρώτης ανάληψης ποσών για την πληρωμή προκαταβολών από το Stabiporc στις ομάδες παραγωγών προσαυξημένου κατά + 0,5 %.

Το επιτόκιο που εφαρμοζόταν από τα δανειοδοτικά ιδρύματα για το 1993 ήταν, ως εκ τούτου, 6,83 %.

Το επιτόκιο αυτό αναπροσαρμόζεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε έτους βάσει του Pibor «12 μήνες» δείκτη που ισχύει, προσαυξημένου κατά 0,5 %. Για το 1994, το επιτόκιο αυτό ήταν 6,07 %.

iii) *Διάρκεια δανείου*

Η συμφωνία υπεγράφη στις 29 Απριλίου 1993.

Το Stabiporc έχει το δικαίωμα να πραγματοποιεί ανάληψη ποσών από το τραπεζικό αυτό δάνειο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996.

iv) *Επιστροφή τόκων*

Όλοι οι τόκοι που οφείλονται καθίστανται απαιτητοί στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους, υπολογίζοντας τον ακριβή αριθμό ημερών στην περίοδο βάσει έτους 365 ημερών.

v) *Επιστροφή κεφαλαίου*

Το κεφάλαιο του δανείου, ανερχόμενο σε 60 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, θα επιστραφεί από το Stabiporc στο Ofival στις 31 Ιανουαρίου 1997.

Όλα τα μη καταβληθέντα ποσά κατά τη λήξη του δανείου υπόκεινται αμέσως και αυτοδικαίως σε τόκο με Pibor «12 μήνες» που ισχύει την πρώτη εργάσιμη ημέρα του εξεταζόμενου ημερολογιακού έτους προσαυξανόμενο κατά 4 %.

Σε περίπτωση αφερεγγυότητας των ομάδων παραγωγών που προκύπτει, ιδίως, από αναδιάρθρωση ή δικαστική εκκαθάριση, τα μη καταβληθέντα κεφάλαια, τόκοι ή παρεπόμενα χρηματοδοτικά έξοδα που προκύπτουν από αδυναμία πληρωμής των ομάδων μοιράζονται εξίσου μεταξύ των Ofival και Stabiporc αφού οι τράπεζες των ομάδων οριστούν ως αλληλεγγύως υπεύθυνες για την αποπληρωμή, μέχρι ανώτατου ποσού 2

εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Πέραν του ποσού αυτού, το Ofival αναλαμβάνει την ευθύνη για όλα τα μη καταβληθέντα ποσά αφού ληφθούν υπόψη οι προαναφερθείσες εγγυήσεις μέχρι του ύψους του συμφωνημένου ποσού. Αυτά τα μη καταβληθέντα ποσά είτε επιστρέφονται από το Stabiporc στο Ofival όταν επιστραφούν από τις ομάδες που δεν μπόρεσαν να καταβάλουν, ή αφαιρούνται εκ των προτέρων όπως περιγράφεται ανωτέρω.

Σε περίπτωση μη πληρωμής ή υπερημερίας πληρωμής, το Ofival μπορεί να αφαιρέσει τα ποσά (κεφάλαιο και τόκος) που οφείλονται από τις ομάδες στο Stabiporc, από τα ποσά που πρόκειται ενδεχομένως, να καταβληθούν από το γραφείο στις ομάδες αυτές ή στους παραγωγούς που είναι μέλη των ομάδων αυτών, για άλλες ενέργειες που δεν έχουν σχέση με τις δραστηριότητες του Stabiporc.

8. **Φύση και λειτουργία του Ofival**

Το Ofival είναι δημόσιο ίδρυμα βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα που δημιουργήθηκε με το διάταγμα αριθ. 72-1067, όπως τροποποιήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1972.

Το Ofival διαθέτει επιτροπή διαχείρισης που περιλαμβάνει:

— 20 άτομα που διορίζονται από τον υπουργό Γεωργίας και που αντιπροσωπεύουν τον τομέα της γεωργικής παραγωγής, τους συνεταιρισμούς, το εμπόριο και τη βιομηχανία καθώς και τους υπαλλήλους του τομέα,

— 4 αντιπροσώπους των δημοσίων αρχών, εκ των οποίων δύο ορίζονται από τον υπουργό Γεωργίας, ένας από τον υπουργό Οικονομικών και ένας από τον αρμόδιο για τον προϋπολογισμό υπουργό,

— 1 πρόεδρο που διορίζεται με διάταγμα βάσει πρότασης του υπουργού Γεωργίας,

— 1 διευθυντή που διορίζεται με διάταγμα βάσει πρότασης του υπουργού Γεωργίας, του υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον προϋπολογισμό υπουργού.

Ο προϋπολογισμός του Ofival καθίσταται εκτελεστός μόνο μετά από έγκριση κοινού διατάγματος των υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Προϋπολογισμού.

Βάσει της απόφασης αριθ. 93/13/CD της 12ης Μαΐου 1993, ο υπουργός Γεωργίας και Αλιείας αποφάσισε ότι το Ofival θα χορηγούσε οικονομική ενίσχυση υπό μορφή δανείου ύψους 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων στο Stabiporc.

Το Ofival συμμετέχει αυτοδικαίως σε όλες τις συνεδριάσεις της επιτροπής διαχείρισης του Stabiporc.

IV

Με επιστολή στις 7 Απριλίου 1994, οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η Επιτροπή με την επιστολή της, στις 22 Φεβρουαρίου 1994.

1. Οι γαλλικές αρχές θεωρούν το επιτόκιο που εφαρμόζεται από το Ofival, δηλαδή Pibor «12 μήνες» + 0,5 %, δικαιολογημένο για τους ακόλουθους λόγους:

— η ομοσπονδιοποίηση των ενδιαφερόντων των παραγωγών στο πλαίσιο του ταμείου Stabiporc και η επακόλουθη συγκέντρωση των σχετικών κινδύνων παρέχουν σ' αυτό τη δυνατότητα να λαμβάνει επιτόκιο Pibor «12 μήνες» με περιθώριο 0,5 % από τα πιστωτικά ιδρύματα.

Πράγματι, το Stabiporc δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της κρατικής ομοσπονδίας χοιρείου κρέατος και από την κρατική ομοσπονδία συνεργασίας στον τομέα της κτηνοτροφίας και του κρέατος,

— το επιτόκιο δανείου που ελήφθη και εφαρμόστηκε από το Stabiporc αντιστοιχεί σε βραχυπρόθεσμο επιτόκιο αγοράς και δεν περιέχει κανένα στοιχείο επιδότησης που συνιστά κρατική ενίσχυση.

Οι γαλλικές αρχές τονίζουν ότι το Pibor είναι μεταβλητό επιτόκιο το οποίο είναι επί του παρόντος σε χαμηλά επίπεδα. Κατά τη διάρκεια της περιόδου των διαπραγματεύσεων πριν την επαναθέσπιση του Stabiporc, το επιτόκιο αυτό βρισκόταν σε υψηλότερο επίπεδο απ' ότι όταν τέθηκαν σε εφαρμογή οι κανόνες λειτουργίας του. Όμως δεδομένου ότι το επιτόκιο των δανείων που χορηγήθηκαν στο Stabiporc επαναπροσαρμοζόταν κάθε έτος, βάσει του Pibor «12 μήνες» που ισχύει στις 31 Ιανουαρίου, δεν αποκλείεται στο μέλλον το επιτόκιο των δανείων που χορηγούνται να αυξηθεί,

— στο πλαίσιο των κανόνων της λειτουργίας του Stabiporc, τα πιστωτικά ιδρύματα είναι βέβαια ότι μπορούν να διαχειρίζονται μεγάλο όγκο των δανείων με πολύ χαμηλά διαχειριστικά έξοδα. Με τους κανόνες αυτούς διασφαλίζεται υψηλός όγκος δανείων με πολύ χαμηλά διαχειριστικά έξοδα, καθόσον υπάρχει μία μόνο συμφωνία, ένα επιτόκιο και ένα συγκεκριμένο χρηματοοικονομικό προϊόν. Οι κανόνες αυτοί καθιστούν επίσης δυνατή την παραχώρηση καλύτερων εγγυήσεων επιστροφής και τη μείωση των περιθωρίων για την κάλυψη του κινδύνου μη καταβολής,

— η μεταβολή του επιτοκίου αναλόγως του αν τα κεφάλαια κινητοποιούνται για την πληρωμή προκαταβολών στις ομάδες παραγωγών, όπως προβλέπεται από τη συμφωνία που συνάφθηκε μεταξύ Ofival και Stabiporc, συνδέεται με το γεγονός ότι τα κεφάλαια που δεν χρησιμοποιούνται αμέσως επενδύονται από το Stabiporc. Δεδομένου ότι πρόκειται για πολύ βραχυπρόθεσμες επενδύσεις, που μπορούν να κινητοποιηθούν χωρίς προηγούμενη ενημέρωση και με διαφορετικούς οικονομικούς στόχους, τα επιτόκια που καταβάλλονται γι' αυτές ποικίλλουν και η συμφωνία προβλέπει στην περίπτωση αυτή ότι οι τόκοι που λαμβάνονται από το Stabiporc πρέπει να επιστρέφονται στὸ Ofival.

2. Οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι η επιστροφή των ποσών που οφείλονται από το Stabiporc στο Ofival εξασφαλίζονται:

— από τις ακόλουθες εγγυήσεις επιστροφής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ Stabiporc και ομάδων παραγωγών:

— άμεσες αναλήψεις από τους λογαριασμούς των ομάδων,

— σύσταση τραπεζικής εγγύησης,

— παγιοποίηση των ιδίων πόρων του Stabiporc μέσω της εισφοράς ενός γαλλικού φράγκου ανά χοίρο που αναφέρεται στη συμφωνία,

— από την πρόσθετη συμβατική εγγύηση που προβλέπεται στη συμφωνία μεταξύ Ofival και Stabiporc.

Άμεσες χρεώσεις για κάθε μη καταβληθέν ποσό ή καθυστερημένες πληρωμές μεταξύ Stabiporc και ομάδων (σχέσεις για τις οποίες το Ofival κρατείται διαρκώς ενήμερο σύμφωνα με την συμφωνία) επί των ποσών που οφείλονται από το Ofival σε ομάδες ή σε ενδιαφερόμενους παραγωγούς βάσει λοιπών τελείως ανεξάρτητων ενεργειών.

Έτσι, η εγγύηση αυτή αποτελεί πρόσθετη εγγύηση επιστροφής, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί εάν, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, η εγγύηση που προκύπτει από την άμεση χρέωση αποδειχθεί μη αποτελεσματική,

— από το γεγονός ότι αυτές οι ειδικές συμβατικές εγγυήσεις ισχύουν με την επιφύλαξη όλων των διατάξεων κοινού δικαίου σε θέματα επιστροφής.

3. Με επιστολή στις 20 Ιουνίου 1994, οι γαλλικές αρχές, προς απάντηση νέου αιτήματος της Επιτροπής, κοινοποίησαν τις συμφωνίες σχετικά με τα δάνεια μεταξύ Stabiporc — ομάδας τραπεζών και Stabiporc — Unigrains.

V

1. Τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης έχουν τεθεί σε εφαρμογή από το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75.

Όσον αφορά την κρατική ενίσχυση

2. Οι δημόσιες αρχές συνέβαλαν με το ποσό των 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων στην επανοργάνωση του Stabiporc το 1993, με δάνειο που χορηγήθηκε μέσω του Ofival. Ο επαγγελματικός αυτός οργανισμός είναι υπό κρατικό έλεγχο λόγω της σύνθεσης της επιτροπής διαχείρισής του και λόγω του ότι ο υπουργός Γεωργίας είναι αυτός που λαμβάνει τις αποφάσεις για τη χορήγηση πιστώσεων (βλέπε σημείο III.8).

Εξάλλου, το προαναφερθέν δάνειο χορηγήθηκε βάσει απόφασης που ελήφθη από τους υπουργούς Γεωργίας και Αλιείας στις 12 Μαΐου 1993.

Από τους δημόσιους πόρους που περιγράφονται ανωτέρω, το Stabiporc χορηγεί τις επιστρεφόμενες προκαταβολές στις δικαιούχους ομάδες παραγωγών.

3. Το ίδιο το Stabiporc επηρεάζεται από το Ofival και, ως εκ τούτου, έμμεσα από το κράτος, δεδομένου ότι το Ofival συμμετέχει αυτοδικαίως σε όλες τις συνεδριάσεις της επιτροπής διαχείρισης του Stabiporc.

4. Το επιτόκιο που εφαρμόζεται από το Stabiporc καθορίζεται βάσει του Pibor «12 μήνες» που ισχύει την ημέρα της πρώτης ανάληψης ποσών από το Stabiporc για το 1993 και την πρώτη εργάσιμη ημέρα του ημερολογιακού έτους για το 1994 και το 1995 προσαυξημένου κατά 0,5 %. Το επιτόκιο ήταν 6,83 % για το 1993 και 6,07 για το 1994.

Το Pibor «12 μήνες» προσαυξημένο κατά 0,5 % μπορεί να εφαρμόζεται από το Stabiporc, το οποίο επωφελείται από το ίδιο επιτόκιο για δάνεια τα οποία λαμβάνει για τη χρηματοδότησή του.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα που προέβαλαν οι γαλλικές αρχές ότι το επιτόκιο για δάνεια που λαμβάνονται και χορηγούνται από το Stabiporc αντιστοιχεί σε βραχυπρόθεσμο επιτόκιο αγοράς και δεν περιέχει κανένα στοιχείο επιδότησης που συνιστά κρατική ενίσχυση.

Η αύξηση (σε αυτή την περίπτωση 0,5 %) του Pibor εξαρτάται από το επίπεδο κινδύνου, το οποίο είναι συνάρτηση της οικονομικής διαρθρωτικής και κοινωνικής κατάστασης του δανειζομένου. Ο τομέας χοιροπαραγωγών βρίσκεται σε κρίση. Από το Σεπτέμβριο του 1992, οι τιμές στην Κοινότητα έχουν μειωθεί σχεδόν κατά 30 %. Μετά από μία ελαφρά ανάκαμψη στις αρχές 1994, οι τιμές εκ νέου μειώθηκαν, παρά το γεγονός ότι πραγματοποιήθηκαν εκτεταμένες σφαγές κατά το προηγούμενο έτος λόγω επιζωοτιών.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του δικτύου λογισμικών γεωργίας, το ποσοστό χρέωσης (σχέση μεταξύ συνολικών δανείων και συνολικού ιδίου και δανειζομένου κεφαλαίου) για τον τομέα χοιροπαραγωγής ανέρχεται σε περίπου 48 % στη Γαλλία και 31 % στην Κοινότητα, ενώ τα ποσοστά για τον τομέα της γεωργίας είναι 32 % στη Γαλλία και 15 % στην Κοινότητα.

Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο της κρίσης της αγοράς του χοιρείου τομέα όπου οι παραγωγοί υφίστανται τη μείωση των εισοδημάτων τους και διατρέχουν κίνδυνο, σε ορισμένες περιπτώσεις, σοβαρών οικονομικών δυσκολιών, η ομοσπονδιοποίηση των ενδιαφερόντων των παραγωγών στο Stabiporc και η συγκέντρωση των κινδύνων δεν μπορούν να θεωρηθούν ικανή αιτιολόγηση για τη χορήγηση δανείων όπως περιγράφεται ανωτέρω (σημείο III.7)

Όπως προαναφέρθηκε, το Pibor «12 μήνες» είναι επιτόκιο που ισχύει για διατραπεζικά δάνεια. Τα δάνεια αυτά χρησιμοποιούνται από τις τράπεζες για τη χορήγηση δανείων σε οικονομικές επιχειρήσεις, με προσαύξηση πριμοδότησης κινδύνου στο βασικό επιτόκιο. Στην εν λόγω περίπτωση, η προσαύξηση είναι 0,5 %. Βάσει της φύσης των δανειζομένων, ιδίως του μέσου όρου του δείκτη χρέωσης και της κρίσης στην αγορά χοιρείου παραγωγής, η προσαύξηση του 0,5 % δεν είναι δυνατόν να καλύψει τον κίνδυνο μη επιστροφής από τους δανειζομένους.

Το οικονομικό πλεονέκτημα για τους χοιροπαραγωγούς προκύπτει από το επιτόκιο σε δάνεια που λαμβάνονται από το Stabiporc, πλεονέκτημα που διαβιβάζεται στα μέλη της ομάδας παραγωγών, σε σχέση με τη χρηματοδότηση που οι ομάδες παραγωγών θα μπορούσαν να λάβουν από άλλα χρηματοδοτικά ιδρύματα υπό κανονικές συνθήκες αγοράς.

Ενδεικτικά, ο τρέχων μέσος όρος του επιτοκίου που εφαρμοζόταν από τους πιστωτικούς οργανισμούς έναντι των επιχειρήσεων κατά τη διάρκεια του πρώτου τετραμήνου του 1993 για πιστώσεις αρχικής διάρκειας που υπερβαίνει τα δύο έτη με μεταβατικό επιτόκιο, ήταν 12,09 %.

Τα επιτόκια που εφαρμόζονται από το Stabiporc (και από το Ofival) πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν ως προτιμησιακά.

Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι τα εν λόγω ποσά που χορηγούνται υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου πρέπει να θεωρούνται ως κρατική ενίσχυση ή ότι χορηγούνται από κρατικούς πόρους.

Όσον αφορά τις εγγυήσεις επιστροφών

5. Η συμφωνία μεταξύ Stabiporc και ομάδων παραγωγών παρέχει εγγυήσεις όσον αφορά την επιστροφή από τις ομάδες παραγωγών των προκαταβολών που πραγματοποιούνται από το Stabiporc. Όλες οι επιστροφές προκαταβολών πραγματοποιούνται μέσω άμεσης χρέωσης από τον λογαριασμό της ομάδας παραγωγών (βλέπε σημείο III.5)

Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι ορισμένοι μηχανισμοί που αναφέρονται από τις γαλλικές αρχές στην επιστολή τους της 7ης Απριλίου 1994, αποτελούν συνέπεια του ότι οι οικονομικοί φορείς δρουν υπό κανονικές συνθήκες αγοράς (άμεση χρέωση, τραπεζικές εγγυήσεις, παγιοποίηση των ιδίων πόρων του Stabiporc) και μπορούν, ως ένα βαθμό, να εγγυηθούν την πραγματική επιστροφή των δανειζομένων ποσών.

Ωστόσο, όσον αφορά την επιστροφή του κεφαλαίου και του τόκου του δανείου που καταβάλλεται από το Ofival στο Stabiporc, η συμφωνία μεταξύ των δύο οργανισμών προβλέπει ότι, σε περίπτωση μη πληρωμής ή υπερημερίας πληρωμής, το Ofival μπορεί να αφαιρέσει τα εν λόγω ποσά από τα ποσά που ενδέχεται να καταβάλει στις ομάδες αυτές ή στα μέλη των ομάδων αυτών για άλλες ενέργειες (βλέπε σημείο III.7.ν) Η αφαίρεση αυτή, ως εκ τούτου, εναπόκειται στη διακριτική του ευχέρεια.

Εν αντιθέσει με το αίτημα των γαλλικών αρχών στην επιστολή τους της 7ης Απριλίου 1994, ο μη συστηματικός χαρακτήρας του μέτρου αυτού δεν αποτελεί ικανοποιητική εγγύηση της αποτελεσματικής επιστροφής των οφειλομένων ποσών έναντι προκαταβολών. Επιπλέον, όταν τέτοια ποσά καλύπτονται μετά τη λήξη της προαναφερθείσας συμφωνίας, δεν προβλέπονται διατάξεις για τον υπολογισμό και την πληρωμή του τόκου.

Εξάλλου, δεδομένου του συνδέσμου που υφίσταται μεταξύ Ofival και Stabiporc (το Ofival συμμετέχει αυτοδικαίως σε όλες τις συνεδριάσεις της επιτροπής διαχείρισης του Stabiporc), η δήλωση των γαλλικών αρχών ότι οι συγκεκριμένες συμβατικές εγγυήσεις ισχύουν με την επιφύλαξη των διατάξεων κοινού δικαίου σε θέματα επιστροφής, φαίνεται αμφίβολη.

6. Ομοίως, βάσει των συμφωνιών μεταξύ του Stabiporc και της ομάδας τραπεζών αφενός και μεταξύ του Stabiporc και της Unigrains αφετέρου, που κοινοποιήθηκαν από τις γαλλικές αρχές στις 20 Ιουνίου 1994, ορισμένες εγγυήσεις όσον αφορά τις επιστροφές δανειζομένων ποσών μπορεί να θεωρηθούν ότι απορρέουν από σχέση μεταξύ οικονομικών φορέων που λειτουργούν βάσει κανονικών συνθηκών αγοράς. Αυτή είναι η περίπτωση, για παράδειγμα, της υποχρέωσης που επιβάλλεται στο Stabiporc να θεσπίσει ίδιους πόρους και να απαιτεί όπως οι ομάδες παραγωγών παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία για τη σύσταση τραπεζικής εγγύησης.

Ωστόσο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι γίνεται υπό κανονικές συνθήκες αγοράς η κάλυψη από το κράτος, μέσω του Ofival, των ποσών που δεν καταβάλλονται από τις ομάδες παραγωγών μέχρι του ποσού 1 εκατομμυρίου γαλλικών φράγκων από τους ίδιους πόρους του και πέραν του ποσού αυτού από την πίστωση των 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

Όπως αναφέρθηκε στο σημείο I.4, το μέτρο αυτό υπό τη μορφή κρατικής εγγύησης χορηγούμενης από το Ofival αποτελεί αντικείμενο χωριστής εξέτασης.

7. Δεδομένου ότι οι όροι για το επιτόκιο και την επιστροφή δεν συνιστούν προφανώς όρους που ένας οικονομικός φορέας θα μπορούσε να λάβει στην αγορά χρήματος, τα μέτρα που αναφέρονται στα σημεία 4 και 5 αποτελούν λειτουργική ενίσχυση σε χοιροπαραγωγούς.

Όσον αφορά την παραβίαση των κανόνων για την κοινή οργάνωση αγοράς

8. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η ενίσχυση αυτή, που καταβάλλεται ανά ποσοστιαία μονάδα, αφορά προϊόν που καλύπτεται από κοινή οργάνωση αγοράς και ότι υπάρχουν όρια στην εξουσία των κρατών μελών να παρεμβαίνουν στη λειτουργία μιας τέτοιας κοινής οργάνωσης αγοράς, η οποία διαθέτει κοινό σύστημα υποστήριξης που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Πράγματι από τη στιγμή που υπάρχει κοινή οργάνωση αγοράς για συγκεκριμένο τομέα, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να απέχουν από κάθε μέτρο που ενδέχεται να παρεκκλίνει από ή να θίγει αυτή.

Οι κοινές οργανώσεις αγοράς είναι πλήρη συστήματα τα οποία αποκλείουν κάθε εξουσία των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα που ενδέχεται να επηρεάσουν την εν λόγω αγορά, ή να χορηγούν συμπληρωματικές ενισχύσεις.

Οι ενισχύσεις που εξετάζονται εν προκειμένω δεν χορηγούνται σύμφωνα με τους όρους που θεσπίζονται από την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος, η οποία θεωρείται ως ρύθμιση που επιτρέπει τη χορήγηση τέτοιων ενισχύσεων μόνο υπό τους όρους που αυτή προβλέπει.

Οι προβλεπόμενες ενισχύσεις πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν ως παραβιάζουσες τους κοινοτικούς κανόνες.

VI

Σύμφωνα με τις πληροφορίες από το Eurostat, το 1993, 24 112 500 χοίροι σφάγησαν στη Γαλλία και 180 022 887 στην Κοινότητα, δηλαδή περίπου 13 % του συνόλου στη Γαλλία.

Οι εξαγωγές από τη Γαλλία σε τρίτες χώρες το 1993 ανήλθαν σε 56 736 τόνους (ζώντες χοίροι και χοίρειο κρέας) και από την Κοινότητα ως σύνολο, σε 730 642 τόνους, δηλαδή ήταν περίπου 8 % του συνόλου από τη Γαλλία.

Κατά συνέπεια, έχοντας υπόψη τη θέση που καταλαμβάνει η Γαλλία στον τομέα της παραγωγής χοίρων στην Κοινότητα, ένα τέτοιο πλεονέκτημα σαν αυτό που χορηγήθηκε στους χοιροπαραγωγούς του εν λόγω κράτους μέλους μπορεί να έχει σημαντική επίπτωση στην κοινοτική αγορά.

VII

1. Η ενίσχυση που χορηγείται στους χοιροπαραγωγούς, η οποία καλύπτεται από τον μηχανισμό τακτοποίησης, δίνει τη δυνατότητα στους παραγωγούς να αποκτήσουν υψηλότερο εισόδημα χάρη στην εγγύηση της υποστήριξης των τιμών. Το πλεονέκτημα αυτό, το οποίο κατά ένα μέρος χρηματοδοτείται από κρατικούς πόρους, επιτρέπει στους δικαιούχους να είναι σε θέση να επιβιώσουν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου κρίσης, σε σύγκριση με παραγωγούς που δεν λαμβάνουν την ενίσχυση αυτή. Υπάρχει, ως εκ τούτου, στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ παραγωγών που επωφελούνται από τη διευκόλυνση αυτή υπό επιδοτούμενους εμπορικούς όρους σε σχέση με παραγωγούς που υποχρεούνται να πωλούν τους χοίρους τους χωρίς το όφελος αυτού του συστήματος υποστήριξης των εισοδημάτων που χρηματοδοτείται μέσω κρατικής ενίσχυσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι δυνατόν να πωληθούν μεγαλύτερες ποσότητες απ' ότι εάν δεν υπήρχε η ενίσχυση. Η εξεταζόμενη ενίσχυση, ως εκ τούτου, μπορεί να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει τις συναλλαγές κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι οι ενισχύσεις που πληρούν τους όρους που προβλέπει είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

2. Οι σχετικές παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης σαφώς δεν εφαρμόζονται για τις εν λόγω ενισχύσεις.

3. Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 92 αναφέρουν τους στόχους που επιδιώκονται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνο προς το συμφέρον των μεμονωμένων κλάδων των εθνικών προγραμμάτων. Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρώς κατά την εξέταση προγραμμάτων περιφερειακής ή τομεακής ενίσχυσης ή μεμονωμένων περιπτώσεων εφαρμογής των γενικών καθεστώτων ενίσχυσης.

Είναι, ιδίως, δυνατόν να χορηγηθούν μόνο εάν η Επιτροπή μπορεί να ορίσει ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός εκ των αναφερομένων στις εν λόγω διατάξεις στόχων. Η χορήγηση δικαιώματος για τις εν λόγω παρεκκλίσεις που δεν πληροί τον όρο αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα να επιτρέπεται η στρέβλωση των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και του ανταγωνισμού, χωρίς αυτό να δικαιολογείται από άποψη κοινοτικού συμφέροντος και, την ίδια στιγμή, θα παρείχε μη οφειλόμενα πλεονεκτήματα σε επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών.

Στην προκειμένη περίπτωση, η γαλλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το σύστημα δεν περιλαμβάνει ενίσχυση και η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να βρει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Το μέτρο δεν πρόκειται να προωθήσει την εκτέλεση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης δεδομένου ότι, εξαιτίας των επιπτώσεων που θα μπορούσε να έχει στο εμπόριο, η ενίσχυση αντιτίθεται στο κοινό συμφέρον.

Ούτε πρόκειται για μέτρο που στοχεύει στη διόρθωση σοβαρών ανωμαλιών της οικονομίας κράτους μέλους, στο πλαίσιο της ιδίας παραγράφου.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης, σχετικά με ενισχύσεις για την προώθηση ή τη διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης περιφερειών και ορισμένων δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο εν λόγω στοιχείο γ), είναι σκόπιμο να διαπιστωθεί ότι αυτά τα μέτρα, όντας λειτουργικές ενισχύσεις, δεν μπορούν να συμβάλλουν στη σταθερή βελτίωση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται ο δικαιούχος οικονομικός τομέας εφόσον, μετά την παύση της πληρωμής, ο τομέας θα βρεθεί στην ίδια διαρθρωτική κατάσταση όπως και πριν τεθεί σε ισχύ αυτή η κυβερνητική παρέμβαση.

Είναι το είδος ενίσχυσης ως προς το οποίο η Επιτροπή πάντοτε ήταν καταρχήν αντίθετη, δεδομένου ότι δεν συνδέεται με τους όρους που το καθιστούν επιλέξιμο για μια από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης.

4. Ακόμη και εάν η παρέκκλιση βάσει του άρθρου 92 παράγραφο 3 της συνθήκης ήταν δυνατή για την εν λόγω ενίσχυση, το γεγονός ότι το εν λόγω μέτρο αντιτίθεται στην κοινή οργάνωση αγοράς, όπως αναφέρεται στο σημείο V. 8, αποκλείει την πιθανότητα εφαρμογής μιας τέτοιας παρέκκλισης.

5. Η εν λόγω ενίσχυση πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρείται ως ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

6. Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τις οποιεσδήποτε συνέπειες που πιθανόν να υπάρξουν για την Επιτροπή σε σχέση με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής μέσω του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

7. Το μέτρο, το οποίο θεσπίστηκε με υπουργική απόφαση στις 12 Μαΐου 1993 και εφαρμόστηκε χωρίς να αναμένεται η τελική απόφαση της Επιτροπής, είναι παράνομο

βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν το μέτρο αυτό μόνο στις 19 Απριλίου 1993, προς απάντηση του αιτήματος της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 1993.

8. Σε περίπτωση μη ασυμβίβαστου ενίσχυσης με την κοινή αγορά, η Επιτροπή, σύμφωνα με την νομολογία του Δικαστηρίου, και ιδίως την απόφαση της 12ης Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72 Επιτροπή κατά Γερμανίας [1], η οποία επιβεβαιώθηκε με τις αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 1987 και 20ής Σεπτεμβρίου 1990 αντιστοιχούν στις υποθέσεις 310/85 Deufil κατά Επιτροπής [2] και C-5/89 Επιτροπή κατά Γερμανίας [3], πρέπει να απαιτήσει από τα κράτη μέλη να ζητήσουν από τους δικαιούχους την επιστροφή κάθε ενίσχυσης που χορηγήθηκε παρανόμως.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η εξεταζόμενη ενίσχυση πρέπει να επιστραφεί.

Η πληρωμή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις του γαλλικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τον τόκο των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο που πρέπει να υπολογίζεται από την ημερομηνία χορήγησης της εν λόγω ενίσχυσης.

Η πληρωμή είναι αναγκαία με σκοπό να αποκατασταθεί η προηγούμενη κατάσταση καταργώντας όλα τα οικονομικά πλεονεκτήματα που απελάμβαναν οι δικαιούχοι της παράνομης ενίσχυσης από την ημερομηνία που αυτή καταβλήθηκε. Τούτο καθίσταται επιτακτικότερο δεδομένης της ευαίσθητης κατάστασης της αγοράς και λόγω της απόφασης που ελήφθη από την Επιτροπή στις 19 Αυγούστου 1988 (βλέπε σημείο II),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που έχει χορηγηθεί σε χοιροπαραγωγούς από τις προκαταβολές που πληρώνονται στο πλαίσιο της συμφωνίας προσχώρησης των ομάδων παραγωγής στο ταμείο τακτοποίησης (Stabiporc) καθώς και της συμφωνίας σχετικά με την επαναθέσπιση του εν λόγω ταμείου για την περίοδο 1993-1996 είναι παράνομη καθότι παραβιάζει το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Η ενίσχυση αυτή είναι επίσης ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο περιλαμβάνει:

— τα ποσά που προκύπτουν από τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου βάσει του οποίου οι προκαταβολές έχουν πληρωθεί στις ομάδες παραγωγών μέσω του Stabiporc (Pibor «12 μήνες» + 0,5 %) και του επιτοκίου βάσει του οποίου οι εν λόγω ομάδες θα μπορούσαν να λάβουν τα ποσά αυτά μέσω του Stabiporc από χρηματοδοτικούς οργανισμούς υπό κανονικές συνθήκες αγοράς. Το τελευταίο αυτό ποσοστό πρόκειται να καθοριστεί βάσει του επιτοκίου που προσφέρεται στις επιχειρήσεις για δάνεια αρχικής διάρκειας πλέον των 2 ετών με μεταβλητό επιτόκιο,

— τις προκαταβολές που δεν έχουν επιστραφεί από τις ομάδες παραγωγών και καλύπτονται από το Ofival.

Άρθρο 2

Η Γαλλία οφείλει να καταργήσει την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1:

— καθορίζοντας το επιτόκιο των προκαταβολών στο επίπεδο του κανονικού επιτοκίου αγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη περίπτωση,

— προβλέποντας ότι το Ofival, σε περίπτωση μη πληρωμής ή υπερημερίας πληρωμής στο Stabiporc, αφαιρεί τα ποσά αυτά (κεφάλαιο και τόκο) από τα ποσά που πρόκειται ενδεχομένως να καταβληθούν από το Ofival στις ομάδες παραγωγών ή στα μέλη των ομάδων αυτών για άλλες ενέργειες,

— προβλέποντας ότι οι τόκοι υπερημερίας καταβάλλονται για τα ποσά που επιστρέφονται στο Ofival σύμφωνα με την δεύτερη περίπτωση.

Άρθρο 3

Η Γαλλία οφείλει να απαιτήσει την επιστροφή, μέσω ανάκτησης του σχετικού ποσού, της ενίσχυσης που έχει ήδη καταβληθεί, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 1, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της παρούσας απόφασης.

Η επιστροφή αυτή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας και ιδίως εκείνες που αφορούν τον τόκο που καταβάλλεται για ληξιπρόθεσμα οφειλόμενα ποσά προς το δημόσιο. Τα προς ανάκτηση ποσά παράγουν τόκους από τη ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.

Άρθρο 4

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έχουν ληφθεί προκειμένου να συμμορφωθεί με τα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 27 Ιουλίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] Συλλογή 1973, σ. 813.
[2] Συλλογή 1987, σ. 901.
[3] Συλλογή 1990, σ. 3437, I.